

Written by

Wednesday, 28 January 2009 08:14 - Last Updated Wednesday, 28 January 2009 08:17

ஐந்தாம் உழைத்து
மாடாய் போனாய்
வளத்தை வளத்து
வறுமையின் வாயில் - போதும்
உழைப்பதை நிறுத்து

மட்டை தக்கி
முதுகில் கணல்
கொக்கி மாட்டி
கிழிந்த சட்டை -போதும்
உழைப்பதை நிறுத்து

மலிந்து சிறுத்த
கால்கள் கஞ்சும்
கொஞ்ச நேர ஓய்வை
கருணை இல்ல
மனங்கள் சொல்லும்
முதலில் முடிவிலையை - போதும்
உழைப்பதை நிறுத்து

இரவு முழுவதும்
வலையைச் செய்வாய்
விடிந்ததும் கடன்
வாசலில் நிற்கும் -போதும்
உழைப்பதை நிறுத்து தோழனே

Written by

Wednesday, 28 January 2009 08:14 - Last Updated Wednesday, 28 January 2009 08:17

கழுத்து நோவை
காக்கைகள் களோ
வயித்து பசியை
வர்க்கம் களோ -போதும்
உழைப்பதை நிறுத்து தோழா

பருத்த வயிறும்
பகட்டில் உடையும்
நகையும் நட்டும்
நழுவும் புடவையும்
உனக்கில் லையனில் -போதும்

உழைப்பதை நிறுத்து

கொழுத்தும் வயிலில்
கஃலி வலையை கிடத்தும் நாளை
கிடப்பது எளிதா -போதும்
உழைப்பதை நிறுத்து

Written by

Wednesday, 28 January 2009 08:14 - Last Updated Wednesday, 28 January 2009 08:17

வலேவை வணேட்டும்
கஃலி வணேட்டும்
சோறும் வணேட்டும்
கடேட்டால் வராது - பபோதும்
உழைப்பதை நிறுத்தும்

--

தொழிலாளர்களின் உழைப்பை இன்னும் எத்தனை நாளகைக்கு இந்த மூதலாளித்துவ ஏகாதிபத்திய சமூகம் சுரண்டி வாழும் பிளாஸ்மா பிவி இருக்கும் வீட்டும் குடிக்க கஞ்சி இல்லாத பாட்டாளிகளும் ஓரே பிடியில் வாழ்வதை

கண்ட சகிக்க கட்டாது , பபோராட முன்வரவணேட்டும் பொதுவுடமை சமூகம் படகைக்
எனும் ஆதங்கத்தில்

இந்த கவிதை எழுதப்பட்டது